ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 2732 / 2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ειδική διαδικασία εργατικών διαφορών (άρθρα 663 επ. Κ.Πολ.Δ.)

Αποτελούμενο από τον δικαστή Παναγιώτη Κατσικερό, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και τον γραμματέα Θεόδωρο Βλαχάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 14-2-2014 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

των εναγόντων

_____ και οι λοιποί διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, Θεοδώρας Κόρακα

του εναγόμενου Ελληνικού Δημοσίου, ως διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ – ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε. (Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.)», νομίμως εκπροσωπούμενου από [α] τον Υπουργό Οικονομικών, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα (οδός Καραγεώργη Σερβίας αρ. 8), [β] τον ειδικό διαχειριστή, Γκίκα Μάναλη, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα (οδός Μουρούζη και Ρηγίλλης αρ. 4) και [γ] τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό, Παντελεήμονα Καψή, κατοικοεδρεύοντα στην Καλλιθέα Αττικής (οδός Φραγκούδη αρ. 11 και Αλ. Παναγούλη), που παραστάθηκε διά της δικαστικής αντιπροσώπου Ν.Σ.Κ., Όλγας Γρυμάνη.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 2-9-2013 (αρ. κατάθεσης 4374/9-9-2013) αγωγή τους, που προσδιορίσθηκε για την παρούσα δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν, ότι απασχολήθηκαν στην «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου μέχρι την 11-6-2013, οπότε η «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» καταργήθηκε με την υπ. αρ. ΟΙΚ.02/11-6-2013 Κ.Υ.Α. και το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, ως διάδοχος της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» δια μεταβιβάσεως επιχείρησης, κατήγγειλε τις εν λόγω εργασιακές συμβάσεις, ζητούν δε οι ενάγοντες [α] να αναγνωρισθεί η ακυρότητα των καταγγελιών των συμβάσεων εργασίας τους, ως παράνομων, για τους εξής λόγους : (i) έλλειψη σφραγίδας και υπογραφής νομίμου εκπροσώπου του εργοδότη στα έγγραφα απολύσεων, όσον αφορά δε την μη

επίδοση έγγραφης καταγγελίας, (ii) μη ταυτόχρονη με τις καταγγελίες καταβολή της πρώτης δόσης των αποζημιώσεων απόλυσης και χωρίς συνυπολογισμό των επιδομάτων Χριστουγέννων και αδείας στην συνολική αποζημίωση, (iii) μη τήρηση της διαδικασίας διαβούλευσης εργοδότη – εργαζομένων επί ομαδικών απολύσεων και (iv) πραγματοποίηση των απολύσεων λόγω της μεταβίβασης επιχείρησης από την «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» στο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, [β] να υποχρεωθεί το εναγόμενο να απασχολεί τους ενάγοντες με τα προ της απόλυσης καθήκοντά τους, [γ] να επιδικασθούν υπέρ των εναγόντων και σε βάρος του εναγόμενου τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσά μισθών υπερημερίας για το διάστημα 11/6/2013 – 28/2/2014 και χρηματική ικανοποίηση ποσού 15.000 ευρώ σε έκαστο των εναγόντων λόγω ηθικής βλάβης τους από την παράνομη απόλυσή τους, επικουρικώς δε, σε περίπτωση που κριθούν έγκυρες οι καταγγελίες των εργασιακών συμβάσεων, να επιδικασθούν υπέρ των εναγόντων και σε βάρος του εναγόμενου τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσά υπολοίπων δόσεων των αποζημιώσεων απόλυσης (μετά από μετατροπή των αρχικώς ολικά καταψηφιστικών χρηματικών αιτημάτων της αγωγής, κυρίων και επικουρικών, σε καταψηφιστικά κατά ποσό 20.000 ευρώ και αναγνωριστικά κατά τα λοιπά ποσά για έκαστο των εναγόντων, με ταυτόχρονο ποσοτικό περιορισμό των αιτημάτων αποζημίωσης απόλυσης, που έγιναν παραδεκτώς, κατ' άρθρα 223, 294 εδ. α΄, 295 παρ. 1 εδ. β΄ και 297 Κ.Πολ.Δ., με τις προτάσεις των εναγόντων και δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, καταχωρηθείσα στα πρακτικά συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου). Η αγωγή εισάγεται παραδεκτώς προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως έχοντος [α] δικαιοδοσία κατ' άρθρα 94 παρ. 2 του Συντάγματος και 1 περ. α΄ Κ.Πολ.Δ., δεδομένου ότι, συνιστά διαφορά ιδιωτικού δικαίου – και άρα υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις – κάθε προκύπτουσα διαφορά εκ συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι οι επίδικες συμβάσεις των εναγόντων (βλ. Ολ.Σ.τ.Ε. 1031/1995, ΝοΒ. 45, σ. 301 – Α.Π. 1032/1995, Ε.Ε.Δ. 56, σ. 128 – Α.Π. 970/1991, ΝοΒ. 41, σ. 295 – Α.Π. 704/1993, Δ.Ε.Ν. 50, σ. 180 – Α.Π. 228/1990, Ε.Ε.Δ. 50, σ. 88 – Ντάσιος, Εργατικό δικονομικό δίκαιο, εκδ. 1999, τ. Α/Ι-Ι, σ. 306), ως εκ τούτου και οι διαφορές σχετικά με τις αποδοχές των μισθωτών του Δημοσίου με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (Α.Π. 1255/2013, δημ. Τρ.Νομ.Πληρ. «ΝΟΜΟΣ») και [β] αρμοδιότητα, υλική και τοπική, κατ' άρθρα 7, 9 εδ. α΄ έως γ΄, 14 παρ. 2, 16 αρ. 2 και 25 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.. Επίσης, η αγωγή εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 663 έως 676 Κ.Πολ.Δ.), για το παραδεκτό της δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου και νόμιμων επ' αυτού επιβαρύνσεων (καθώς το καταψηφιστικό χρηματικό αίτημα έκαστου των εναγόντων δεν υπερβαίνει το ποσό των 20.000 ευρώ, ήτοι το όριο υλικής αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου), είναι ορισμένη κατ' άρθρο 216 Κ.Πολ.Δ. και νόμιμη σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 98/50/Ε.Κ. του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των άρθρων 174, 180, 349 παρ. 1, 350, 351, 648 παρ. 1, 653, 655 εδ. α΄, 656 εδ. α΄ και 669 παρ. 2 εδ. α΄ Α.Κ., 70 Κ.Πολ.Δ., 1 και 3 Ν. 2112/1920, 2 και 5 Ν. 3198/1955, 1, 2, 3, 4 και 5 Ν. 1387/1983, 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Π.Δ. 178/2002 και 74 παρ. 1 και 3 Ν. 3863/2010, πλην των αιτημάτων μισθών υπερημερίας για το διάστημα 15 – 28/2/2014 και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, τα οποία πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμα, κατ' άρθρα 57 παρ. 1 εδ. α΄, 59, 299, 655 και 932 Α.Κ., διότι [i] ο μισθός, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία ή συνήθεια, καταβάλλεται μετά την παροχή της εργασίας, συνεπώς δεν δύναται να αξιωθεί μισθός για μελλοντικό χρόνο, προτού ακόμη παρασχεθεί η εργασία, όπως εν προκειμένω για το χρονικό διάστημα μετά την συζήτηση της αγωγής (βλ. Βλαστός, Ατομικές εργασιακές σχέσεις, εκδ. 2005, σ. 916 – 917 / Ντάσιος, Εργατικό δικονομικό δίκαιο, τ. Α/Ι, εκδ. 1999, σ. 481 και εκεί παρατιθέμενη από τους παραπάνω συγγραφείς σύμφωνη

νομολογία) και [ii] η καταγγελία σύμβασης εργασίας, για να συνιστά παράνομη προσβολή της προσωπικότητας του απολυθέντος εργαζόμενου, πρέπει να συντελέσθηκε υπό συνθήκες μειωτικές για την επαγγελματική αξία και υπόληψη του τελευταίου, που να τον εξέθεσαν ενώπιον των συναδέλφων του ή στον κοινωνικό του περίγυρο, περιστατικά που δεν επικαλούνται οι ενάγοντες στην κρινόμενη αγωγή (για τα παραπάνω κριτήρια προσβολής προσωπικότητας εργαζόμενου από την απόλυση, βλ. Βλαστός, ο.π., σ. 1450 – 1451 και την εκεί παρατιθέμενη σύμφωνη νομολογία). Επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, λόγω άρνησης της ιστορικής βάσης της από το εναγόμενο, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα των εναγόντων, , εξετασθέντος στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου (που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης του), τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και την υπ. αρ. 1329/13-2-2014 ένορκη βεβαίωση τ ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών Ανθής Δήμητσα, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες (ληφθείσα μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη, κατ' άρθρο 671 παρ. 1 εδ. δ' Κ.Πολ.Δ., κλήτευση του εναγόμενου), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι ενάγοντες, δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, απασχολήθηκαν στην «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» από την πρόληψή τους, με ειδικότητα , η με ειδικότητα , ο με ειδικότητα ο με ειδικότητα , ο με ειδικότητα , ο με ειδικότητα και η με ειδικότητα έως ότου δυνάμει της υπ. αρ. ΟΙΚ.02/11-6-2013 Κ.Υ.Α. καταργήθηκε ως νομικό πρόσωπο η «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», οπότε το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού αυτής μεταβιβάσθηκε στο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο και το τελευταίο κατέστη διάδοχος του συνόλου των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», σύμφωνα με το άρθρο 2 της παραπάνω Κ.Υ.Α.. Ακολούθως, με τις υπ. αρ. ΟΙΚ.03/12-6-2013 και ΟΙΚ.04/12-6-2013 Κ.Υ.Α., το εναγόμενο διόρισε ως ειδικό διαχειριστή τον Γκίκα Μάναλη για την διαχείριση του ενεργητικού και παθητικού της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», ο οποίος επέδωσε την 17-6-2013 στους ενάγοντες έγγραφες καταγγελίες των εργασιακών συμβάσεων τους της οποίας η σύμβαση εργασίας καταγγέλθηκε ατύπως), σε εκτέλεση του άρθρου 3 της υπ. αρ. ΟΙΚ.02/11-6-2013 Κ.Υ.Α., περί λύσεως, από τη δημοσίευσή της στο Φ.Ε.Κ. την 11-6-2013, των συμβάσεων εργασίας του προσωπικού της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.». Εν προκειμένω, έλαβε χώρα, κατά την έννοια του άρθρου 4 παρ. 1 Π.Δ. 178/2002, μεταβίβαση επιχείρησης (χωρίς να ασκεί επιρροή ο τρόπος που επετεύχθη, ήτοι με δια νόμου κατάργηση νομικού προσώπου) από την «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» προς το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, δεδομένου ότι το τελευταίο (πέραν του ότι απέκτησε το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», όπως προελέχθη), μετά από μικρή διακοπή, συνέχισε την ίδια οικονομική δραστηριότητα της εναγόμενης, κατά το μεγαλύτερο και σημαντικότερο μέρος της, ήτοι την μετάδοση προγράμματος ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών με χρήση των συχνοτήτων της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» από 8-7-2013 (βλ. το υπ. αρ. πρωτ. 3103/7-2-2014 έγγραφο ειδικού διαχειριστή Γκίκα Μάναλη), προσλαμβάνοντας για τον σκοπό αυτό 2.042 εργαζόμενους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου (βλ. τις υπ. αρ. πρωτ. 1/22-7-2013 και 2/2-8-2013 ανακοινώσεις πρόσληψης προσωπικού του ειδικού διαχειριστή Γκίκα Μάναλη), σε

συμμόρφωση προς την από 17/6/2013 προσωρινή διαταγή του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και την υπ. αρ. 236/20-6-2013 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. σκεπτικό της παραπάνω απόφασης), επομένως διατηρήθηκε από το εναγόμενο, ως διάδοχο εργοδότη, η ταυτότητα της επιχείρησης της καταργηθείσας «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.» ως οικονομικής μονάδας (για τα παραπάνω κριτήρια μεταβίβασης επιχείρησης και διαδοχής στο πρόσωπο του εργοδότη βλ. σχετικά : Α.Π. 647/2003, ΔΕΝ 2004, σ. 561 – Βλαστός, ο.π., σ. 328 έως 338 – Ντάσιος, ο.π., σ. 287, 288 – Λαναράς, Νομοθεσία εργατική και ασφαλιστική, εκδ. 2007, σ. 91 και την παρατιθέμενη από τους παραπάνω συγγραφείς σύμφωνη νομολογία). Δεδομένου όμως ότι, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 Π.Δ. 178/2002 η μεταβίβαση επιχείρησης δεν συνιστά αυτή καθ' αυτή λόγο απόλυσης εργαζομένων, ενώ επιπλέον το εναγόμενο δεν επικαλέσθηκε οικονομοτεχνικούς λόγους για τις ένδικες απολύσεις των εναγόντων, συνεπάγεται ότι οι τελευταίες είναι άκυρες, ως αντίθετες με τη παραπάνω διάταξη νόμου (βλ. Βλαστός, ο.π., σ. 336 / Λαναράς, ο.π., σ. 92 και την παρατιθέμενη από τους παραπάνω συγγραφείς σύμφωνη νομολογία), παρέλκει ως εκ τούτου η έρευνα των λοιπών επικαλούμενων στην αγωγή λόγων ακυρότητας των απολύσεων. Συνεπώς με την παρούσα απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας των ένδικων εργασιακών συμβάσεων και συνακόλουθα πρέπει το εναγόμενο, αφενός να απασχολεί τους ενάγοντες με τα προ της απόλυσης καθήκοντά αυτών, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού 100 ευρώ, σε βάρος του εναγόμενου και υπέρ εκάστου των εναγόντων, για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσης αυτού στην παραπάνω υποχρέωσή του, αφετέρου να καταβάλει μισθούς υπερημερίας για το διάστημα 11/6/2013 – 14/2/2014 (**εκ των οποίων** πρέπει να αφαιρεθούν οι καταβληθείσες δόσεις αποζημίωσης **απόλυσης, κατ' άρθρο** 5 παρ. 3 Ν. 3198/1955 – βλ. σχετ. Βλαστός, ο.π., σ. 916 και 1292) :

(σημειωτέον ότι, για τον **υπολογισμό των** μισθών υπερημερίας, λαμβάνονται **υπόψη** οι **αποδοχές** του τελευταίου μηνός εργασίας των εναγόντων προ της απόλυσής τους, και όχι εκείνες που τυχόν θα προκύψουν – χωρίς μάλιστα να προσδιορίζονται από το εναγόμενο – με αναδρομική ισχύ των διατάξεων του Ν. 4024/2011, ο οποίος ουδέποτε εφαρμόσθηκε στην «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.»). Η ένσταση του εναγόμενου, περί αφαίρεσης, από τους μισθούς υπερημερίας, των αποδοχών που έλαβαν οι 2η, 6ος και 7ος ενάγοντες προσληφθέντες στις 30-10-2013, 1-11-2013 και 1-11-2013 αντιστοίχως από τον ειδικό διαχειριστή Γκίκα Μάναλη με συμβάσεις ορισμένου χρόνου,

πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας κατ' άρθρο 262 παρ. 1 εδ. α΄ Κ.Πολ.Δ., διότι δεν προσδιορίζονται από το εναγόμενο τα ποσά αποδοχών που εισέπραξαν οι παραπάνω ενάγοντες από τη νέα εργασία τους (βλ. Βλαστός, ο.π., σ. 934 και Ντάσιος, ο.π., σ. 983, με την εκεί παρατιθέμενη σύμφωνη νομολογία). Δεδομένου μάλιστα ότι απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένης χρονικής διάρκειας, δεν είναι αλυσιτελές το αγωγικό αίτημα απασχόλησής τους ως υπαλλήλων αορίστου χρόνου από το εναγόμενο. Επίσης, η ένσταση του εναγόμενου, περί καταχρηστικής άσκησης της αξίωσης μισθών υπερημερίας εκ μέρους των , επειδή δεν υπέβαλαν αίτηση για επαναπρόσληψη τους από τον ειδικό διαχειριστή Γκίκα Μάναλη, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, διότι παραπάνω ενάγοντες αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στη παραπάνω διαδικασία προσλήψεων, έχοντας την πεποίθηση ότι τυχόν συμμετοχή τους θα συνιστούσε έμμεση αποδοχή του κύρους των απολύσεών τους, και όχι με σκοπό να παραμείνουν θεληματικά άνεργοι για να εισπράττουν μισθούς υπερημερίας. Τέλος δεν συντρέχει κατ' άρθρο 249 Κ.Πολ.Δ. λόγος αναστολής της παρούσας δίκης μέχρι την έκδοση απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της ασκηθείσας ενώπιον του αίτησης ακύρωσης κατά της υπ. αρ. ΟΙΚ.02/11-6-2013 Κ.Υ.Α., διότι με την κρινόμενη αγωγή δεν προσβάλλεται το κύρος της εν λόγω Κ.Υ.Α., επομένως η διάγνωση της κρινόμενης στην παρούσα δίκη διαφοράς δεν εξαρτάται από την έκβαση της ανωτέρω εκκρεμούς διοικητικής δίκης.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω στο σκεπτικό και κατωτέρω στο διατακτικό (όσον αφορά τους μισθούς υπερημερίας, επιδικαζόμενους με το νόμιμο τόκο υπερημερίας 6 % ετησίως από την ημερομηνία επίδοσης της αγωγής έως την εξόφληση, κατά μερική παραδοχή του σχετικού παρεπόμενου αιτήματος της αγωγής σύμφωνα με τα άρθρα 346 Α.Κ., 109 εδ. τελ. Εισ.Ν.Α.Κ. και 21 Δ/τος 26.6./10.7.1944 – βλ. σχετ. Α.Π. 501/1997, ΕλλΔνη 1998, σ. 130 – Α.Π. 224/2011, 588/2011 και 707/2011, δημ.Τρ.Νομ.Πληρ.«ΝΟΜΟΣ» – Εφ.Αθ. 3142/1994, ΕλλΔνη 1996, σ. 437 – Εφ.Πειρ. 840/1996, ΕλλΔνη 1998, σ. 201), χωρίς να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, διότι κατ' άρθρο 909 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. δεν επιτρέπεται η προσωρινή εκτέλεση κατά του Ελληνικού Δημοσίου (απορριπτομένου, ως μη νόμιμου, του σχετικού παρεπόμενου αιτήματος της αγωγής), ενώ τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ αυτών, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόσθηκαν στη κρινόμενη υπόθεση, ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι είναι άκυρη η εκ μέρους του εναγόμενου καταγγελία των συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου μεταξύ αυτού και των εναγόντων.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων με τα προ της απόλυσής τους καθήκοντα, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού εκατό (100) ευρώ, σε βάρος του εναγόμενου και υπέρ εκάστου των εναγόντων, για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσης αυτού στην παραπάνω υποχρέωσή του.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στον στην , στον , στον , στον , στον

και στην , όλα δε τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο υπερημερίας 6 % ετησίως από την ημερομηνία επίδοσης της αγωγής έως την εξόφληση.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων μεταξύ αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 28 Αυγούστου 2014.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ, ΛΟΓΩ ΑΔΕΙΑΣ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
Μιχάλη Μόδοορα

ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 8 ΣΕΠ. 2014
ΑΘΗΝΑ
Ο Γραμματέας

Νικόλαος Β. Μόσσορας